

עצה טובה: לקנות דולרים

רווחיות מצוינת ועבר ספגנו, בתיקוה שיעשה תשואות, עשה באושיב, כמאמר הכתוב.

שבו בשקט על מה שאתם יושבים, אל תחפשו מציאות. הן ישנו. וכבר אמרתי, שהמציאות של השבוע שעבר הן מציאות גדולות יותר השבוע, ובשבוע של פסח הן תהינה מציאה גדולה יותר. כשהשוק יתחיל לזוז, גם ה"סחורה" שלכם תזוז. מתי? עד סוף החודש — בטח לא. בחודש הבא, אולי. הסיכוי הוא שקול. במצב עניינים כזה, אפילו היועצים של הבנקים יאמרו לכם לקנות בנקאיות. אלא מה?

ב"שיחת חברים" שניהלנו במיזוג החדש של הבורסה, הגענו למסקנה שרק שני דברים יכולים להזיז את הבורסה: אחד שיבטיח ואחד שידיח. מה דעתכם על הרעיון המבריק שהבנקים יחדלו לתת 0.6% ליום ויתחילו לתת 0.3% ביום. מה יקרה? תחילו לברוח, לאן? רק רגע. נניח שבאותו שבוע שבו הבנקים התחילו לתת פחות, מודיע האוצר שהוא מקצץ את ההיטל על מכירת ניירות-ערך בחצי, כלומר, מעכשיו, נניח, האחד באפריל, תחייב כל עיסקת מכירה בהיטל של 1% בלבד; מה יקרה? החבריה הטובים יתחילו לחזור לבורסה. ובמקום שחוזרים עומדים, אפילו צדיקים נסוגים. ושוב תתחיל הבורסה לחגוג, לאט אבל בטוח.

אם כל זה לא יקרה, המשיכו לזכות על הבנקאיות, הקרנות, המט"ח, הפת"ם, התפ"ם ותחכו. זה יקרה, מוקדם או מאוחר. אנב, הדוגרים עדיין זונים, כראי לקנות אפילו לא יהיה שיחות גדול — וכפי הנראה עתה, לא יהיה.

המצב גרוע. אפילו הבדיחות על הבורסה כבר נגמרו. אין מלאי חדש של בדיחות. עם בורסה כזאת, מי יש לו העוז. המרץ והחוצפה להתבדח? כל מה שהצלחתי לשמוע השבוע, ובעיקר בשבוע שעבר, היו אנחות של חוסר-אונים והשלמה עם הגורל; לעיתים גם כמה דברי-חוכמה, חלקם שדופים, וחלקם ראויים לדוסט. מי שלא תפס עד עכשיו מה שקורה בבורסה, סימן שבמסולת האחרונה היה שותף סמוי של — כמובן — ריגרישימן; אפילו קיבוצי התנועה הקיבוצית המאוחדת. התק"ם, הגיעו למסקנה — בעיקבות הלחצים שהסיקו קיבוצי השומר-הצעיר — שלהפסיד בבורסה זה עניין בתחלת לא סימפאטי. נו, עכשיו אתם בוודאי מבינים, מדוע כל אותם מוסדות ואירגונים, חברות ומפעלים נמנעים מלחזור לבורסה. יש עוד סיבה. לא פחות טובה: אפשר להיות בבורסה, וגם, תתפלאו, מחוצה לה. אפשר להשקיע במניות הבנקאיות, לקבל תשואה יומית של חצי אחוז או 0.6% ושלום על ישראל.

מישהו, בבניין החדש והמפואר של הבורסה אמר לי, שהדבר היחיד שהוא יכול למכור לי לקראת הפסח הוא אמירה: וליהודים היתה אורה ושמחה ודיווידנד! כששאלתי מדוע רק עכשיו, השיב: בפורים שכחתי לספר לך. הנה לכם מוסר השכל. אפילו הבדיחות הטובות התקלקלו במסולת.

ובכל זאת, מה עושים? שבו בשקט, עד מה שאתם יושבים. כינתיים, נמשך תהליך השחיקה של שער-המניות, כוונן. מי שחכך ידיו בהנאה וקנה הכיזה של מניות עם מכפיל נמוך, ערך נכסי גבוה

אוזניות לחותנות

אין כמו ג'ה-הפסח לקבלת מתנות. הנה כמה הצעות יוצאות מגדר הרגיל למתנות חג. כל חג.

לפני שנתחיל ולפני שניציג את המתנות, חובה עלינו לציין את המקור: כמה רש"ת תות שיווק בארצות-הברית ובאנגליה, הן מציעות מתנות בלתי-אפשריות לכל אחד, בעיקר על-ידי הזמנה בדואר, אך גם לקניה ישירה בחנויות מיוחדות.

משהו מיוחד לחותנות, שתמיד יש לה כאבראש בזמן הלא מתאים. יקר, אבל

אוזניות נגר כאבראש מתנה לחותנת

כדאי. מה דעתכם על מערכת-אוזניות עם כל מיני חושים, שמלבישים אותה על הי ראש — אלא איפה — והיא נראית כמו המילה האחרונה בתחום מערכות-השמע. העיקר, הדבר הזה שבתמונה מסיר דאגה, אספירין וכל מיני תרופות-אילול, המכשיר הנ"ל עובד — שימו לב — על אותות משוב ביולוגיים, זהו תרגום מדוייק של הכתוב, משוב שווה פידבק. המכשיר משחרר ממתח, משחרר שרירי-הפנים בי עזרת אותות קוליים. בטוח וקל להפעלה. המחיר, כולל סוללה והוראות — 160 דולר. מה לא עושים למען החותנת? אפי שר גם לאשה ולשכנה, המבקשת כל יומיים אספירין.

יש גם מתנה שימושית לבעל הנהג. מה דעתכם על משאבת-אוויר גיידת, לני פוח גלגלי המכונית? יש מכל המינים והסוגים. כולם עם שעוני-לחץ. יש כאלה העובדים על סוללה, או על מצבר המי כונית, או לספורטאים על הרגל. המחירים נעים מ-8 דולר ועד 15 דולר. המשלוח אינו כלול. האריזה כן.

עוד מתנה לבית. רעיון מעניין. מי שרוצה להזיז בחופשת-הפסח את הרהיטים בביתו, מכרי להתי אמץ יותר על המידה, כדאי לו לרכוש את הפסנתר הבא: גלגיות משא, היכולות לשאת עד 50 סנטי קילוגרם, מצויירות בכלמים ונעות בצד כיוון — קדימה, אחורה וזי צדדים. הרחוב המירכי 50 סנטי מטר. המחיר: 14 דולר ליחידה. תפתכנו בתמונה, הרעיון כבר אפשר להתחיל להזיז. בילוי נעים.

לרוויקם, גם לרוויקת, וגם לסתם עצל-נים: פנסט לא כלליך חוש. אבל לעומת זה, יעיל מאוד. מכין קפה או תה אוטר מטי"י. כולל שעון מאיר ומעורר, רדיו א-פאם ואי-אם. נו, מה אתם אומרים? הולכים לישון מתי שהולכים, אך לפני זה דואגים לכוון את המכשיר לשעה הר מתאימה, ובדיקת בבוקר מתחיל השעון לטרטר, הרדיו לנגן והקפה או התה לר תוח. אפשר לשנות פעמיים. ובמיקרה של בתווג או ביווג — פעם אחת קפה ל-שניים. הוא הדין בתה. ועכשיו העיקר — המחירים: החל מ-50 דולר בלי רדיו, וגמור במכשיר המשולכל ביותר, עם רדיו, טיימר לרדיו, וטיימר לשעון, במאה דולר.

רופא זימר רפואה אחרת

מה שייד נפט לבנדזין?

ארצות-הברית היא מדינה מוורח: כשר יורד שם מחיר הנפט — יורד גם מחיר הבנדזין. באירופה, כשמחיר הנפט יורד — מחיר הבנדזין לא עולה. בישראל לעומת זאת, כשמחיר הנפט יורד — מחיר הבנדזין ממשיך לעלות. הנה: מחיר הנפט הגולמי בעולם כולו הוזל ב-15%. האמריקאים, עבר לפני שנה וחצי שילמו 1.50 דולר עבור גלון של בנזין, כארבעה ליטר, משלמים היום פחות מדולר. באירופה בישראל כמו קודם ואולי מעט פחות, בישראל משלמים כמו קודם, אבל בקרוב גם יותר.

דוברים רשמיים אומרים, ישראל עשויה לחסוך כמאה מיליון דולר על קניות הנפט מצררים. עוד כסכום הזה ייחסך בקניות של נפט בשוק החופשי, שוק ה"ספוט" באמסטרדם. יש לנו כבר 200 מיליון דולר. נו, יוזילו או לא יוזילו? אתם שמעתם על שריאוצר ישראלי שמוכן לוותר על הכנסה של 200 מיליון דולר? אני לא. נמשיך לשלם כמו קודם.

רפואה שלימה וזולה

הרשו לי השבוע לעסוק ברפואה, מבלי שיהיה בידי רישיון לעסוק בכך. סיפרו לי שיש ענף מיוחד שליד הרפואה, שאינו מקובל על הרפואה הקונבנציונאלית (המי קובלת), שיכול לפתור את בעיית הרוי פאים — ליתר דיוק, את שחרם של אלה המקבלים יותר מדי, לעומת אלה המקביר לים פחות מדי.

נניח, שיתברר שאפשר לרפא חלק מן המחלות ביומיים במקום בשבועיים, ובמי קום לאשפו חולים בבתי-חולים אפשר לי טפל בהם בבית. מה יקרה? הרופאים הי בכירים יעשו פחות תורנויות, וכמובן ייק בלו פחות כסף, אבל יהיה להם היתרון; שיוכלו לבלות יותר במחיצת מישפחתם; למי שירצה. לעומת זאת, הרופאים הור טרים יוכלו לעבוד פחות קשה, ולקבל שכר יותר גבוה. פשוט: תישאר אותה עוגה, אך החלוקה תהיה יותר סימטרית, ואפילו האוצר יהיה שבע-רצון.

ועכשיו לעניין: באנגליה, בגרמניה, בי הודו בכרית-המועצות, בצרפת, בארצות-הברית ובעוד כמה מדינות, התפתחה בי שנים האחרונות שיטת ריפוי הידועה בשם הומאופתיה, הטוענת שמחלה היא למעשה תקלה במערכות ההגנה והריפוי העצמי של הגוף. הריפוי של המחלה צריך להע שות על-ידי הגברת — או אם תרצו, חיזוק — מנגנון-ההגנה העצמית של הגוף. הנע שה על-ידי ייצור נוגדנים טיבעיים בגוף. הריפוי על-פי שיטה זו הוא על-ידי תרו פות עשויות מחומרים שונים המצויים בטבע, הניתנות בכמויות מיזעריות, הי ממריצות את המערכת החיסונית של הגוף. עד כאן התיאוריה.

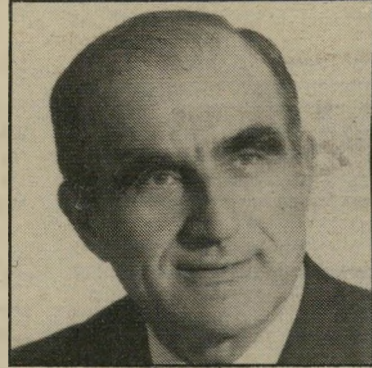
מה שקורה למעשה הוא, שבארץ יש כמה רופאים העוסקים בסוג ריפוי זה, הם מצליחים, למרות ההסתייגויות של הרפואה הרשמית, ה"נביא" הלוחם למען החדרת השיטה הוא ד"ר אילן זימר, הי טוען שיש להנהיג אותה במרפאות, והיא לדעתו עשויה לחולל גדולות.

חיים צפויים, מניות הסכה, הגרדות הן וכל מיני "שפנים" אחרים. הנה, יהודי שבונה את הארץ ארבעים שנה הוא מוסיף לבנות אותה, ורק אחרי 40 שנה התפנה לחגוג את היובל ולשתף את העובדים עימו ביובלו.

הסנובים לבורסה

רק הסנובים הולכים לבורסה" אומר דוד אלפרן, מיסד ומנכ"ל חברת הבניה רמט, והוא יודע על מה הוא מדבר. 40 שנה החברה קיימת בלי הבורסה, והגענו למחזור של מיליארד וחצי שקלים, עם אלף פועלים ויחסי-עבודה מצויינים. או בשביל מה צריך בורסה זו?

מרענן, מה? הנה, יש גם כאלה, שאינם עומדים בתור אצל החתמים ומפיקי התש-קיפים המתוחכמים, ומנהלים את העסק

מייסד אלפרן מי צריך בורסה?

הגדול בלי כל מיני סמנכ"לים ומישינים ומנכ"ל, יועצים פינאנסיים ואחרים — ומצליחים. עובדה: רוב החברות שהול כות לגנים הון בבורסה נוסדו רק אתמול, וקנו נכסים של חברות שנוסדו לפני שנתיים, כדי לעמוד בתנאי המיצימום לאישור הנפקה, וחילקו לבעלי-עניין ולמי קורבים הקצאות של מניות שערכן מלכ תחילה היה שווה אפס, ורק החתם הזרין ו-ציבור המשקיעים, הפכו אותם למי ליוגרים בחסדי הבורסה.

נחזור לעניין עצמו: מרענן מאוד היה, לראות את דוד אלפרן, רעיותו ושתי בנותיו, המנהלים יחד את החברה, במסיבת-עיתוני אים כ"בית סוקולוב", מדברים די עניין, בלי לספר מעשיות על רדיו